

Difonent el so

Promo Arts Music

De Figueres a l'infinit

Text > JORDI CAMPS I LINNELL, periodista

Parlar de Promo Arts Music és parlar d'una de les promotores musicals de referència i més actives del país. Organitza festivals com l'Acústica i l'Acustiqueta, el Sons del Món o l'Strenes de Girona, i treballa per a músics com Gerard Quintana, Sopa de Cabra, Joan Dausà, Gertrudis, Macedònia, Los Manolos o la Companyia Elèctrica Dharma. Ubicada a Figueres, té al seu càrrec un equip de sis persones dirigit per l'activista musical Xavi Pascual, que coneix el sector des de qualsevol àmbit.

Amb l'organització de festivals, concerts, festes majors, projectes musicals, discogràfica, *management...*, Promo Arts Music s'ha adaptat als nous temps i, com marca la tendència, ofereix un ampli ventall de serveis (per no dir tots) a qui els contracta. «Cada vegada més, l'artista vol i con-

fia que la promotora amb qui treballa s'ocupi de tot», explica el seu director, Xavi Pascual, en referència als músics. També comenta que, des de la crisi, les empreses i administracions treballen sobretot per a tercers, és a dir, es munten festivals privats que disposen d'una aportació econòmica municipal.

Portar músics és, com detalla Pascual, dirigir-ne la carrera artística: «Tota, des de poder opinar sobre les cançons que fan, buscar que tinguin el màxim ressò, concebre la imatge que han de transmetre i la seva posada en escena, fins a elaborar un relat que destaqui allò que volen ser a cada disc». Depenent de cada artista, es busquen els millors canals per fer-ho i el que ell anomena les «coordenades de prestigi» de l'artista o del grup, és a dir, allò que «farà que sigui més conegut o arribi a més gent». Considera que els artistes han de confiar en el criteri dels promotors i els promotors demostrar-los que en tenen: «Compartim plegats moltes hores al telèfon, inquietuds, celebracions..., s'estableix un vincle intens que sol acabar en amistat». Li agrada treballar artesanalment, amb molta planificació i, sobretot, tenint les coses molt clares. «És clar que en algun moment hauràs d'improvisar, però sem-

>> L'equip de Promo Arts, al Festival Acústica de Figueres. (Font: ARXIU DE PROMO ARTS)

>> Xavi Pascual, en primer terme, amb barba, durant la presentació del Festival Strenes 2018 a Girona. (Autoria: XAVIER CASTILLÓN)

pre serà més fàcil si ja tens clara i per avançat l'estratègia concreta. Un nou disc potser no dura ni un mes a les llistes i la feina prèvia és d'un any», afegeix. També, per la dedicació que els atorga, especifica que li agrada treballar amb pocs artistes, dos o tres cada any. «Això és un negoci en què no hi ha títols ni màsters, si fas la feina ben feta i els artistes assolixen èxits, aquest és el teu currículum». Com remarca, en aquesta professió quan algú transcendeix per algun motiu, pregunten: «Qui és el teu mànager?», o «Qui organitza l'Acústica?».

Promo Arts Music no és flor d'un dia. Fa disset anys que en Pascual va obrir l'empresa tot sol i actualment té una estructura fixa de sis treballadors. «Ho controlo tot, però és un treball d'equip», subratlla. Per a esdeveniments com l'Acústica, els treballadors es multipliquen i arriben a vint caps d'àrea i uns cent cinquanta treballadors eventuais. I com es fa per arribar fins aquí?

Xavi Pascual (Figueres, 1976) va estudiar filologia, però potser perquè la carrera no l'estimava prou o perquè la música, una de les seves dues grans passions (l'altra és el cinema), el motivava més, va embrancar-se de ben jove a fer de tot i més en aquest àmbit: va fer de discjòquei (Xavi Fy) en bars i discoteques, va portar una discoteca mòbil a càmpings, va obrir un local (el Chihuaua de Sant Pere Pescador) i fins i tot va aprendre a tocar la guitarra i va

formar part d'un grup, Txerra. Inquiet de mena i amb un afany confessat per organitzar coses, als divuit anys el van fer president d'Empordà Rock, una entitat que englobava artistes i que va esdevenir la plataforma de nous grups de música que reivindicaven més locals de música en viu. I amb un altre gran emprenedor, Pau Canaleta, va fundar PP.CC. Produccions, una petita productora musical on va poder aplicar tot aquell bagatge. D'allà van sorgir festivals mítics com el Reggae Estiu, que va arribar a moltes poblacions de la Costa Brava, el Concurs Internacional de Ska o aquelles festes universitàries de gran èxit. A més, es van convertir en els primers mànagers d'Obrint Pas i Sargento García. Recorda com «aleshores tenia uns vint anys, i mentre estudiava tancava pressupostos». També que ja tenia mòbil, en una època «en què encara et feia vergonya parlar per telèfon pel carrer!». Aleshores ell ja tenia clar que es volia dedicar a la música i que estava convertint aquella passió en professió.

Va ser l'any 2001 que va decidir obrir una petita oficina i va fundar Promo Arts Music. En va posar els fonaments partint de vells projectes com el Reggae Estiu i va aixecar el pilar d'un dels més grans, el Festival Acústica, amb aquells Concerts Acústics Figueres. El primer Acústica va ser la primera gran inversió: «Volia crear un festival de caràcter local perquè la gent de Figueres reaccionés i gaudís d'un ambient festiu als carrers,

que estaven morts un cop s'abaixaven les persianes dels comerços. Era una època en què els acústics de l'MTV estaven de moda i eren més barats». Reconeix que tot i que hi van assistir 2.500 persones i els mitjans en van dir meravelles, va perdre-hi diners. La clau, com especifica, «és que els figuerencs se'l van sentir seu». Setze anys després, aquella iniciativa privada que ara les administracions abracen (és considerat el tercer festival estratègic de pop-rock de la Generalitat) té una mitjana de públic de cent mil espectadors.

Una altra fita, com destaca, és Sons del Món, que és pioner a fer concerts a espais «amb encant» i a acompanyar la música amb un maridatge de vi i gastronomia. «Vam ser dels primers i ara ho fan tots, i això em motiva». A diferència dels altres festivals, que s'han anat modulant a mesura que n'incrementaven l'èxit, amb l'Strenes de Girona «tenia molt clar on volia arribar i el que necessitava una ciutat com Girona. Hem abocat tot el nostre bagatge al festival i ja està consolidat com una cita ineludible del sector musical». I com que és dels que creu que la sort existeix «però cal anar a buscar-la», avança que ara li agradaria organitzar algun esdeveniment a Barcelona. Que hi ha molta competència? Pascual ho té clar: «Has de trobar el teu espai, i que el que fas tu no ho faci ningú més. I sobretot, els festivals han de tenir ànima; si no, això es nota».